

# Udateret

**SENDER**

Joakim Skovgaard

**RECIPIENT**

Thomas Laub

**FACTS**

Document type:  
Letter

Archive:  
Mappe 146 nr. 9

**TRANSCRIPTION**

Afventer transskription.

[illegible]

end det er ment. Og vil derfor prøve at udtrykke mig paa en anden måde.  
Det er forresten noget af det mest fundamentale i troen at vi de en Fader i  
himlen, og at tro hans ord, som bærer sin sandhed. Men her paa jorden er mange  
små fædte, som i al skrøbelighed har fået en smule af den store Faders  
højtidelighed. Denne højtidelighed glæder mig, enten det nu er rigtigt at kalde det spejls-  
billede eller ej. Ligeså, når man troer paa overgangen til nyt liv er det en glæde at se  
naturen vigne hvar for sig, og naturen og forresten blive ikke mindre dybtglædet.  
Grundtænksomme. Det korn som i jorden nedlægges, og vinterens sne skal forøde,  
ved vintersolens komme det vedvarende til træernes velvære og grøde. De omuldsende  
lemmer, som herle, - grænsede øde og tomme, til dem skal en evig glæde smile  
i korsløse af englene fremme. Og således i det uendelige. Det er jo umuligt  
at jeg tænker forresten om de emner, men det er mig en glæde. Og såler det hele  
som en enhed, men afdelingen her paa jorden er blivet dog. I lang tid har tro og  
viden fortalt, de fleste videnskabsmænd og mange andre vilde dem erde af vidnen.  
Og antagelse, smukt kan læste meget mod det hvad der står i bibelen. Vindene var jo visse  
mellem, og vi ved, at det er i det paa underen der er dybt glædet. Det interesserer mig derfor,  
at et videnskabsmand er ved at få et andet dog, fordi hans undersøgelser har ført dem  
langt dybt ind i hemmelighederne som de søger at forklare, bekræfter som en natur  
loj ting, det er troen ~~der~~ heller havde svært nok ved at tro. Jeg vil lægge en lille  
pære om Noas ark som jeg gerne vil have tilbage. Selvfølgelig om arken, synes jeg  
en skøn lukket på det Noa har fået direkte uden lange tiders prøven. Så  
siges denne videnskabsmand. # man blev rationalist  
de der videnskabsmand raser mod rationalisterne  
Grundtænksomme og blinde. Overbevisningen, men på folk til at sige, de anses melodiøs  
til folk visere men det for, på folk til at sige dem, (det skal der en grund til) der er  
nødt om det kan det kan være det.

X Det er mig det tanken, og vil blive det anden og ugenomsageligt kan for mig til at holde at de  
skrive som af naturen er mig med.

SKOVGAARD-MUSEET  
Mappe 46 Nr. 3